

РЕШЕНИЕ

№ 4972

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10328** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по подаден протест от прокурор при Софийска градска прокуратура срещу Разрешение за строеж № 117/ 20. 07. 2020 г., издадено от главния архитект на Столична община.

В протеста са изложени съображения, че административният акт е издаден при съществени процесуални нарушения и е налице груба материална незаконосъобразност. Твърди се, че административният акт е с невъзможен предмет. Поддържа се, че по аргумент от чл. 152, ал. 2 от ЗУТ разрешението за строеж е следвало да бъде издадено за целия строеж, а не само за осъществяване на изкопни работи, което според протестиращия прокурор не може да бъде самостоятелен строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ. Липсвали още съгласувани и одобрени инвестиционни проекти за вертикален участък от кота терен /+592.25/ до кота -6.65 /+586.65/ с разработен „Детайл за укрепване на изкопа“, от което се прави извод, че не е налице законовата предпоставка по чл. 148, ал. 4 от ЗУТ за издаване на процесното разрешение за строеж.

В съдебно заседание протестът се поддържа от прокурор М., която моли същият да бъде уважен.

Ответникът - главният архитект на Столична община се представлява от юрк. П.,

който моли за отхвърляне на протеста. В писмено становище по делото излага подробни съображения за неговата неоснователност.

Заинтересованите страни [фирма] и [фирма] чрез своя процесуален представител адв. З. молят за отхвърляне на протеста.

Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. е издадено за „Укрепване на изкоп и изкопни работи“ в УПИ II-5448 „За жилищно строителство, магазини, офиси, обществено обслужване, медицински център, учебен център, подземни гаражи и трафопост“, кв. № 170А, м. Студентски град, р-н Студентски, по плана на [населено място], съгласно одобрените /съгласувани/ инвестиционни проекти на 17. 07. 2020 г. от Направление „Архитектура и градоустройство“. Като основания за издаване на разрешението за строеж са посочени чл. 148, ал. 2 от ЗУТ /ДВ, бр. 13 от 2017 г. „Разрешение за строеж се издава от главния архитект на общината“/, чл. 152, ал. 1 от ЗУТ /„Разрешението за строеж се издава за целия строеж“/ и Комплексен доклад за оценка на съответствието № ОС-С.-006/16. 06. 2020 г., изготвен от [фирма]. Категорията на строежа по чл. 137 от ЗУТ е вписана в разрешението за строеж като 3-та категория. Отражена е също забележка, че строежите от 1-ва до 5-та категория подлежат на въвеждане в експлоатация.

Преди издаването на Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г., със Заявления с вх. № САГ20-АП00-86/21. 02. 2020 г. за УПИ I-5448, 5449 и вх. № САГ20-АП00-85/21. 02. 2020 г. за УПИ II-5448 е внесена проектна документация за съгласуване и одобряване за застрояване на двата парцела с обекти, съответно „Жилищна сграда с магазини, аптека, учебен център, медицински център, детски център и подземни гаражи“ за УПИ II-5448 и обект „Жилищна сграда с магазини, ресторант, суши бар, фитнес, козметичен център и подземни гаражи“ за УПИ I-5448, 5449. По-късно е изготвен и комплексен доклад за оценка на съответствието № ОС-С.-006/16. 06. 2020 г., с който са внесени за одобрение проекти по част „Конструкции“, част „Геодезия“ и част „Инженерно-геоложки доклад“ за обект „Укрепване на изкоп и изкопни работи в УПИ II-5448“ и след тяхното одобрение е издадено процесното Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. В изготвения Комплексен доклад на [фирма] в описателната част е записано, че внесените проекти са във връзка с изграждането на новопроектирана сграда, за която е изготвен технически проект. В част „Конструкции“ е предвидено укрепване на изкопа с шлицови стени, като е посочено, че цялостното завършване на укрепването по този начин ще приключи след изпълнението и на подземните нива на новопроектираната сграда, като конструкцията на сградата ще се обедини с шлицовите стени.

Видно от Инвестиционния проект за „Укрепване на изкоп и изкопни работи“, с местонахождение УПИ II-5448, кв. № 170А, м. Студентски град, р-н Студентски, [населено място], същият е одобрен от Н. на 20. 07. 2020 г. Проектът е изработен по части "Конструкции" и "Геодезия". Приложен е Геоложки доклад за площадката на УПИ II-5448, кв. № 170А, м. Студентски град, който е изработен от фирма „Екология и геология“ през 2008г.

В част "Конструкции" проектът предвижда укрепването да се извърши чрез шлицови

стени /изливни стоманобетонени стени/, с дебелина 60 см и дълбочина до 21,40 м., излети в предварително изкопани в почвата, шлицы. Изпълнението е на части /секции/, които се обединяват с обединителна греда висока 60 см. Предвижда се изкопните работи да започнат, след като стените наберат якост, като изкопът се изпълнява на етапи.

Част „Геодезия“ съдържа геодезическа снимка на УПИ II-5448, кв.170А, м. Студентски град и трасировъчен план на укрепването, в който са показани местата на шлицовите стени, според конструктивния проект.

Съответствието на проекта със изискванията към строежите по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ е оценено в Комплексен доклад, изработен от фирма [фирма], с изходящ № ОС-С.-006/16. 06. 2020 г.

Със Заповед № РА51-22/ 27. 01. 2021 г. на главния архитект на Столична община на основание чл. 154, ал. 5 от ЗУТ във вр. с чл. 154, ал. 2, т. 5 от ЗУТ е допълнено Разрешение за строеж № 117/ 20. 07. 2020 г. на Главния архитект на Столична община, като е допуснато съществено изменение в одобрения инвестиционен проект при условията на чл. 154, ал. 2, т. 5 от ЗУТ в обхвата на всички отклонения, нанесени в одобрения и съгласувани от Н. – СО инвестиционни проекти въз основа на комплексен доклад за оценка на съответствието им със съществените изисквания към строежите, изготвен от [фирма] по части „Конструкции“ и „Геодезия“ на 27. 01. 2021 г.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ с вещи лица арх. И. Я., инж. Б. Т. и инж. Л. М..

Според изготвеното от тях заключение предвидените в одобрения инвестиционен проект СМР „Укрепване на изкоп и изкопни в УПИ II-5448 представляват етап от строеж „жилищна сграда с магазини, аптека, учебен център, медицински център, детски център и подземни гаражи“, за който е внесена изготвената проектна документация в Н. – С.. Разпитани в съдебното заседание, вещите лица изрично уточняват, че коректното използване на термина не е „етап от строеж“, а това представлява технологична фаза, която следва да бъде изпълнена по самостоятелно разрешение за строеж. Сочат, че посоченият проект може да бъде предвиден като самостоятелен обект, като за него да се издаде самостоятелно разрешение за строеж.

Вещите лица са отразили, че изготвеният от [фирма] Комплексен доклад № ОС – С.-006/16. 06. 2020 г. изпълнява изискванията на чл. 142, ал. 5 и ал. 10 от ЗУТ. Съобразен е с предвижданията на действащия подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на новопроектирана сграда, за която допълнително е представена проектна документация. Съгласно описанието в доклада е налице съгласуваност между представените проекти по части „Конструкции“, „Геодезия“ и „Инженерно-геоложки доклад“, както и със застрояването на бъдещите сгради. В част „Конструкции“ са описани предвидените за изпълнение укрепителни елементи, като е посочено приетото натоварване, начин на изпълнение, видове материали.

Прието е още в експертното заключение, че е налице пълнота в изготвените проекти по части „Конструкции“, „Геодезия“ и „Инженерно-геоложки доклад“. Отделните части съдържат обяснителна записка и графична част във вид на чертежи. В част „Конструкции“ е изготвен чертеж „Т. РАЗРЕЗ“, в който за вертикален участък от кота терен /+592,25/ до кота -6,65 /+586,65/ е посочено, че укрепването е по предишен проект посредством заздравяване на земната основа. На място при извършен оглед е установено наличието на стоманобетонена конструкция, разположена успоредно на

[улица]в този участък на изкопа по вертикала. Отражено е, че в инвестиционния проект няма отделен чертеж за вертикален участък от кота терен /+592,25/ до кота -6,65 /+586,65/, като укрепването е извършено при издадените предишни разрешителни за строеж за преместване на съществуващ топлопровод, преместване на електрически кабели, преместване на КТМ на БТК и за уличен водопровод и канал.

В експертизата е отразено също, че са спазени изискванията по чл. 144, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ и чл. 145, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ, предвид вида и категорията на строежа, за съгласуване и одобряване на инвестиционния проект, послужил като основание за издаване на Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г., доколкото е налице писмено заявление на възложителя, с което са представени необходимите документи - документ за собственост, проекти, доклад за оценка, виза за проектиране и др. Инвестиционните проекти са одобрени на 20. 07. 2020 г., като са в съответствие с действащия ПУП. Проектите са подпечатани и с печат „Одобрява се“ на Н.-СО.

Вещите лица са посочили, че обектът по Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. на главния архитект на СО е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, доколкото същият по същество представлява подземна бетонова постройка, изпълнявана на секции, която ще служи за укрепване на изкопните работи. Предвид легалното определение за „строеж“ по § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, в експертизата е отбелязано, че обектът по РС 117/20. 07. 2020 г. по същество е подземна постройка, с която ще се извършат укрепителни работи.

Отражено е в заключението също, че изкопът по Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. на главния архитект на СО към момента не е завършен, като на място е оставена рампа от земна маса за слизане до дъното. Посочено е, че към момента изкопите са направени в съответствие с проектирани СМР по укрепване на изкопа към [улица], съгласно одобрената преработка в проектната документация на 27. 01. 2021 г. по чл. 154 от ЗУТ, за което е издадена Заповед № РА51-22/ 27. 01. 2021 г. на Главния архитект на Столична община, с която се допълва Разрешително за строеж № 117/ 20. 07. 2020 г.

Вещите лица са уточнили още, че посочените от СГП недостатъци в одобрения инвестиционен проект не представляват пречка за реализиране на строежа по Разрешение за строеж № 117/ 20. 07. 2020 г. Към момента изкопните работи и укрепването на изкопа са променени, съгласно одобрената преработка в проектната документация на 27. 01. 2021 г., за което е издадена Заповед № РА51-22/ 27. 01. 2021 г. на Главния архитект на Столична община, с която се допълва издаденото разрешително за строеж. Укрепването на изкопа е предвидено да се изпълни по различен начин, като към [улица]е изпълнено изцяло съгласно тази проектна документация. Вещите лица са направили извод, че при така изпълненото укрепване може да се продължи с реализирането на строежа, след издаване на съответното разрешително за строеж.

При постановяване на своя съдебен акт съдът се довери изцяло на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, тъй като е изготвена от компетентни вещи лица и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Правото на участие на прокурора в административния процес е регламентирано в чл.

16, ал. 1, т. 1 и т. 3 от АПК във вр. с чл. 127, ал. 5 от Конституцията на РБ. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове. Такова действие представлява и подаването на протест пред съответния административен съд за отмяна, съответно - за обявяване нищожността на даден административен акт. В този случай не се изисква обосноваване на важен държавен или обществен интерес. Съществуването в правния мир на незаконосъобразен, а в още по-голяма степен - на нищожен административен акт, каквото е и заявеното в настоящото дело, не е в интерес нито на държавата, нито на обществото. В този смисъл е т. 1 от Тълкувателно решение № 4 от 16. 07. 2009 г. по тълк. д. № 2/2009 г. на ВАС.

Поради това подаденият протест е процесуално допустим за разглеждане.

Предмет на настоящото дело е твърдяната нищожност на Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г., издадено от главния архитект на Столична община, доколкото това е изричното изявление в протеста и поддържано от СГП, поради което съдът ще изследва само и единствено обстоятелствата, свързани със законосъобразността, респективно нищожността на процесния акт. Въпросите какви СМР са били фактически извършвани и дали същите са съобразени с разрешението за строеж, както и с правилата и нормативите за строителство са неотнормисими към предмета на делото и не следва да бъдат обсъждани.

В случая се претендира единствено нищожност на Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г., поради което съдът следва да провери дали посочените в протеста пороци на оспорения акт са толкова тежки, че да обусловят неговата нищожност.

В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаван. Общоприето е становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно с оглед на тежестта на порока, от който е засегнат, и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породят правните последици, към които е насочен. С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаваност: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което

нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

С оглед на това и предвид искането, с което е сезиран, съдът намира, че предметът на настоящото производство се свежда до проверка на компетентността на органа, издал оспорения акт, спазването на установената писмена форма, спазването на правилата при издаването му, които биха повлияли на самото волеизявление, и спазването най-общо на материалния закон във връзка с разпоредените действия.

В конкретния случай не е налице липса на компетентност на издателя на акта, като призната и гарантирана от правния ред възможност за едно лице чрез свободно волеизявление да предизвика промяна в чужда правна сфера, като реализирането на тази промяна се гарантира с държавната принуда.

Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. е издадено от материално и териториално компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, какъвто е главният архитект на Столична община. Съгласно чл. 148, ал. 2 от ЗУТ разрешение за строеж се издава от главния архитект на общината, като по делото не се спори, а е и обществено известно, че арх. З. З. е главен архитект на Столична община към 20. 07. 2020 г. Издаденото строително разрешение не попада в хипотезите на чл. 148, ал. 3 от ЗУТ, в които случаи същото се издава от областния управител, министъра на регионалното развитие и благоустройството или министъра на отбраната, съответно от министъра на вътрешните работи, от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", от председателя на Държавна агенция "Разузнаване" или от председателя на Държавна агенция "Технически операции". В случая, както бе изложено по-горе, РС № 117/20. 07. 2020 г. е за обект „Укрепване на изкоп и изкопни работи“ в УПИ II – 5448, кв. 170А по плана на [населено място], което обосновава материалната и териториална компетентност на арх. З. З. в качеството му на главен архитект на Столична община.

На следващо място, липсва порок във формата на акта, който да е толкова сериозен, че практически да се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление, така че да е основание за нищожност. Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, респективно чл. 148, ал. 9 от ЗУТ.

Съдът не констатира да са извършени нарушения на процесуалните правила в хода на производството по издаване на акта, нито нарушения на материалния закон и несъответствие с целта му, които да обусловят неговата нищожност.

Оспореното разрешение за строеж не е нищожно поради липса на предмет и не страда от порока материална незаконосъобразност до степен, водеща до неговата нищожност. Недействителен административен акт до степен на нищожност предполага издаването му при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на материалноправната норма; когато актът въобще е

лишен от правно основание; когато такъв акт не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Такава тежка недействителност в конкретния случай липсва. Налице е валидно материалноправно основание за издаване на акта.

Неоснователно е становището в подадения протест, че сам по себе си изкоп не може да бъде предмет на разрешение за строеж. По аргумент на обратното основание от чл. 151, ал. 1, т. 5 от ЗУТ за изкопи се изисква разрешение за строеж. Според сочената норма не се изисква разрешение за строеж за изкопи и насипи с дълбочина или височина до 1 м. и с площ до 30 кв. м. Следователно за изкопи, по-големи от 30 кв. м. и по-дълбоки от 1 м. се изисква разрешение за строеж. Вярно е, че в легалното определение за строежи по § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ „изкоп“ самостоятелно не фигурира като строеж, но последното не означава, че не се изисква разрешение за осъществяването му. В тази връзка следва да бъде споделено и заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, че обектът по Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. на главния архитект на СО е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, доколкото същият по същество представлява подземна бетонова постройка, изпълнявана на секции, която ще служи за укрепване на изкопните работи. Поради това съдът изцяло споделя становището на вещите лица, че предвид легалното определение за „строеж“ по § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, обектът по Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. по същество е подземна постройка, с която ще се извършат укрепителни работи.

Ето защо съдът намира за неоснователна тезата, че Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. няма предмет.

Липсата или непълнотата на строителните книжа по смисъла на § 5, т. 36, от ДР на ЗУТ не обосновава нищожност на издаденото по тях разрешение за строеж. Нищожност в тази хипотеза по мнение на съда, не може да се търси дори и в случай, че инвестиционните проекти са абсолютно различни от разрешеното строителство с РС, доколкото последното ще бъде незаконосъобразно. В конкретния случай от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че е налична в пълнота изискуемата за Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. проектна документация. В тази връзка липсата на одобрен инвестиционен проект за вертикален участък от кота терен /+592.25/ до кота -6.65 /+586.65/ с разработен „Детайл за укрепване на изкопа“ не обуславя извод за нищожност на оспореното разрешение за строеж. От събраните по делото доказателства се установи, че в одобрения проект в част „Конструкции“ е изготвен чертеж „Т. РАЗРЕЗ“, в който за вертикален участък от кота терен /+592,25/ до кота -6,65 /+586,65/ е посочено, че укрепването е по предишен проект посредством заздравяване на земната основа. Посочено е също, че до кота -589,75 не се предвижда укрепване на изкопа, изключвайки зоната около оси, където наклонът на стените на изкопа е по-голям и трябва да се изпълни укрепване с торкрет бетон. Проектантът не е представил детайл за укрепване на същия участък, тъй като е посочил при нужда земната основа да се заздравява с торкрет бетон, а укрепването под посочената от него кота се изпълнява с шлицовани стени, за което са представени по делото подробни

чертежи и статистически изследвания.

Неоснователно в протеста се твърди и нищожност, поради несъответствие с целта на закона. Строежът, предмет на оспорения административен акт, е предвиден с цел предотвратяване на ситуации, които поставят в опасност живота и здравето на гражданите. В конкретния случай административният орган е имал както правото, така и задължението да издаде разрешението за строеж.

Поради това съдът намира, че Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г. е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати такива нарушения на процесуалния и материалния закон и целта му, които да обусловят нищожността на разрешението за строеж, поради което същото е валиден административен акт. Ето защо протестът на прокурор от Софийска градска прокуратура, с който се иска да бъде прогласена нищожността на оспореното разрешение за строеж, е неоснователен и следва да се отхвърли.

При този изход на делото протестиращата страна следва да бъде осъдена да заплати на Столична община направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактичката и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника – юрисконсулт и броя на проведените съдебни заседания, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Следва да бъде уважена и претенцията на заинтересованите страни за заплащане на направените по делото разноски.

От представените по делото доказателства се установява, че заинтересованата страна [фирма] е направила разноски в размер на 1600 /хиляда и шестстотин/ лева за адвокатско възнаграждение и 300 /триста/ лева – депозит за вещо лице. Основателно е направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Предвид това дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до стойностите, определени в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно - 900 /деветстотин/ лева, които следва да бъдат заплатени на дружеството от Прокуратурата на Република България, заедно със сумата от 300 /триста/ лева, представляваща заплатен депозит за вещо лице.

От представените по делото доказателства се установява също, че [фирма] е направило разноски в размер на 300 /триста/ лева – платен депозит за вещо лице, които също следва да бъдат заплатени от протестиращата страна.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, II отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ протест от Н. З. - прокурор при Софийска градска прокуратура, в

който е обективирано искане за прогласяване на нищожността на Разрешение за строеж № 117/20. 07. 2020 г., издадено от главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на [фирма] сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева, представляваща направените по делото разноси.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на [фирма] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: